

[Ole Bjørn Kraft.]

overbevist om, at den danske værnepligtige Soldat har den bedste Vilje og har medfødt Forstaaelse og Villighed over for Forsvarets disciplinære Krav, men jeg er lige saa overbevist om, at hans Holdning ikke kan undgaa at blive paavirket, hvis han i den Situation, som foreligger, faar det Indtryk, at alt ikke er forberedt, som det burde være, og at Sagen — saaledes vil det let nedfælde sig hos ham — ikke tages med den Alvor, som den efter hans Opfattelse maa tages, naar man stiller de Krav til ham, som man er nødsaget til at stille. Han gør sine Erfaringer og paavirknes deraf.

Det Lovforslag, her foreligger, erkender aabent, at der er en klar Mangel paa et bestemt Omraade, og søger det ændret i Bestemmelsen om en Forøgelse af Befalingsmændenes Rammer, baade de værnepligtige Befalingsmænds og de faste Befalingsmænds. Jeg deler fuldstændig den Anskuelse, dette Lovforslag giver Udtryk for gennem denne Bestemmelse: at en Udvidelse er i høj Grad paakrævet; den højtærede Forsvarsminister vil sikkert ikke modsige, at den gældende Ordnings Rammer ikke er udfyldt, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at søge denne Mangel rettet saa hurtigt som overhovedet muligt, selv om det skal være nødvendigt, naar man bestræber sig for at tilvejebringe disse Befalingsmænd, at gaa til Foranstaltninger ud over de sædvanlige og anvende ogsaa uortodokse og ekstraordinære Fremgangsmaader ved deres Uddannelse, saaledes at man hurtigt kan naa frem til en bedre Tilstand end den, der eksisterer paa dette Omraade. Mangel paa egnede Befalingsmænd af alle Grader i tilstrækkeligt — jeg kunde fristes til at sige rigeligt — Omfang kan i en given Situation blive skæbnesvanger for Forsvarets Mulighed for at løse sine Opgaver, ogsaa de Opgaver, den nuværende Neutralitetshævdelse i Dag kræver. Det er klart, at naar man indkalder en stor Sikringsstyrke, som Tilfældet er, og samtidig skal foretage Uddannelse af et større Rekruthold, som Hensigten er, bliver denne Mangel paa Befalingsmænd dobbelt følelig. Det er derfor et af de allervigtigste Spørgsmaal, og Regeringen maa føle det som sin absolutte Pligt at sætte hele sin administrative Dygtighed og hele sit Initiativ ind paa at faa den nuværende Befalingsmangels afhjulpet.

Vi tiltræder, at Bemyndigelsen gives, og gør det under den Forudsætning, at der virkelig nu med myndig og modig Haand vil blive taget fat paa Løsningen af dette

Problem. Jeg henstiller til Forsvarsministeren, at man, naar man skal skride til disse Udnævnelser af nye Befalingsmænd, af værnepligtige og faste Befalingsmænd, vil tage et klart Hensyn til de berettigede Krav, de faste Befalingsmænd, baade af Officers- og Officiantklassen, kan stille paa Baggrund af, at de har gjort Tjenesten i Værnet til deres Livsopgave; alle ved, at de Vilkaar, hvorunder de har maattet arbejde, ofte har været vanskelige og har stillet store Krav til dem. Vi bør i denne Situation tilkændege og give Udtryk for, at man værdsætter dette Arbejde, derigennem, at man giver dem de bedste Muligheder.

I Forbindelse med den Situation, som opstod, da disse ekstraordinære Indkaldelser skulde finde Sted og Landet skulde træde ind i Neutralitetshævdelsen, vil jeg kort nævne et enkelt Spørgsmaal.

Jeg tror, vi erkender, at det er en Fejl, at Militæret ikke har haft til Raadighed Tankplads til sine egne Benzinbeholdninger. Det havde været nævnt under tidligere Drøftelser, Overvejelser har maaske været i Gang, men har jo ikke ført til noget Resultat. Militære Grunde tilsiger i allerhøjeste Grad, at Værnet faar saadanne Tankpladser til sin egen Disposition. Ud fra alle de Synspunkter, som maa anlægges over for dette Problem, har det været urigtigt, at det ikke er blevet løst tidligere. Jeg henstiller til Ministeren, at man nu søger det løst hurtigst muligt.

Forslaget, som foreligger for os, tilsigter at tilvejebringe Grundlag for Opretholdelsen af nødvendige Sikringsstyrker, saa længe den nuværende Situation varer, saaledes at Byrden herved i mindst mulig Udstrækning kommer til at paahvile det ældre Mandskab, men den Opgave, som foreligger, er ikke løst alene ved Opstillingen af Styrkerne og Uddannelsen af Mandskabet, thi den Opgave, som her foreligger, er jo ikke en Opgave af formel, men af reel Natur. Den drejer sig om Hævdelse af Landets ubetingede Neutralitet. Derfor maa der ikke være den ringeste Tvivl om Formålet med Etableringen af Sikringsstyrken, og jeg mener, det maa være Regeringens og først og fremmest Forsvarsministerens Opgave at tydeliggøre, at det er de Opgaver, man tildeler de Styrker, der er eller bliver indkaldt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen var inde paa noget af det samme. Jeg vil gerne fremsætte nogle Betragtninger herom. Vi har allerede ved Foranstaltningerne til Luftbeskyttelsen af de sydlige Egne af Jylland og ved en Del andre Opgaver, som